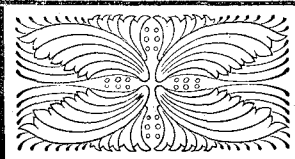

CRÒNICA

Notes i comentaris

Rebre un llibre que acabi de publicar un amic, confessem que és cosa que ens afalaga.

Es tant còm reconeixem prou sensibilitat per a fruit l'obra literària i prou sinceritat per a dir la nostra opinió amb tota franquesa.

Ara mateix acabem de llegir un recull de petites narracions que ha publicat amb el títol de «Corolaris», don Pius Anfrès Martí. És la primera obra que en coneixem d'aquest nou escriptor.

Creiem que es la primera que ha donat a l'estampa. Si és així cregué que ha fet molt mal fet en no haver-se decidit fins ara a donar al judici del públic els seus assaigs literaris, que altrament podria haver-se titulat «Flors de tardor».

Cada una de les narracions que ha aplegat en son primer llibre, és una ferma pinzellada; és una forta impressió, sentida pel novel·l autor i tramesa al llibre amb elogioble honradesa.

El llenguatge és pulcre i gens rebuscat. Els qui es paguen més de la forma, potser trobaràn defectes en el lèxic poc ampulós. Més, haurà de reconeix's que «Corolaris» acusa la presència d'un excel·lent prosista català.

Home d'una franquesa que sorprèn, l'autor d'aquesta obra es mostra tal com és en cada un dels quadrets que ens ha ofert. I tal com és, podem assegurar que s'atraurà no poques censures. Lliure de prejudicis, fa gala a cada pas d'una des preocupació que, en que sembli paradoxal, sovint fa pensar que és el què més el preocupa. I això — hem de dir-ho honradament — és en perjudici de l'obra literària. Hi ha narració que guanyaria, forsa, si s'en traies una mica d'agror, espurgant repeticions pròpies de la poca experiència en escriure per al públic, per a aquest públic avesat de sempre a que tots els atreviments del pensar li són servits embolicallats amb flors de retòrica que no sempre els sab pair prou bé per a entendre'ls.

....

Diguin el què vulguin els pessimistes,

l'obra de catalanització de la nostra terra va fent via.

Fixem-nos que cada dia augmenten les publicacions escrites en nostra llengua i que l'ús del català és cosa fàcil per a molts que abans no s'atrevien a escriure un sol mot per por de fer-ho malament.

Aquesta onada de catalanisme, enguany acabarà amb una tradició que ens semblava estrany que encare perdurés.

Ens referim a les anyals representacions d'*Els Pastorets*, al Centre Catòlic.

Espectacle d'una infantilitat tan rellevant, era incompreensible que es representés en altra parla que la nostra. Més, d'ensà que en Folch i Torres va arranjar per a la nostra escena *Els Pastorets*, que l'any passat es representaren a La Unió Lliberal, espurgats de xavacanades i escenes de poc gust ben manifest.

Aquest Nadal, en el Centre Catòlic no s'hi podrà anar a veure *Los Pastorcillos*, perquè faràn *Els Pastorets*. I, si bé el públic no podrà riure amb les castellanes, de cajón en semblants trànsits, s'estalviarà la broma d'idiota del *Bato* i del *Borrego*.

Demés, i guanyarà en altre aspecte. Per a les representacions en projecte, es compta amb el concurs del reverent mossén Bordas, excel·lent director d'escena, i amb unes il·lustracions musicals que ha compost expressament el nou organista de la parròquia, mossén Joaquim Turc.

....

Diumenge passat visitarem l'exposició escolar a La Unió Lliberal i presenciarem la festa dels exàmens dels noiets que assisteixen a l'Escola de la Casa.

Es tanta la diferència que hi ha entre l'ensenyament que avui es dona i el què recordem de quan anavem a estudi, que

Impremta Garrell

TALONARIS

PER A LA RIFA DE NADAL

cada any quedem bocabadats en veure l'Exposició, que es repeteix per a orgull de Mestre i deixebles i per a satisfacció dels qui es preocupen de l'educació i instrucció dels petits infants.

En mirar-nos els gràfics d'història i els de física i química, i els d'anatomia, i els quaderns de coneixements útils a l'home, i tant altres matèries que constitueixen la tasca que avui es fa a l'Escola, ens venen a la memòria aquells temps del *Fleury* i del *dos i dos, són quatre*, i dels *rios más caudalosos* i d'aquells mapes immensos que tapaven les parets del nostre estudi i que no creiem tinguessin cap altre utilitat que aquesta, tret de quan el mestre ens donava el puntero i, en senyalar la *capital de Francia*, ens deia amb tota bona fè: *No, aquí no; un poco más a la derecha*.

Hem de convenir, amics, que d'aleshores ensà ha plogut molt, i la pluja ha fet saor.

* * *

Pel demés, la festa dels exàmens creiem que, o s'ha de suprimir o s'ha de fer en altra forma més aparatosa que ara, més teatral, si és vol, però de més eficàcia per l'objecte que es persegueix.

A la tasca de mostrar als pares i al públic l'avenç dels petits alumnes, s'hi hauria de donar més plasticitat que fins avui. Els qui van anar a la Unió, diumenge passat, i no es documentaren en l'exposició instal·lada en el vestíbol, sortiren de la festa sense enterar-se de res. I això no pot ésser.

Nosaltres, que poc ens atreviríem a discutir de pedagogia, tenim format un concepte del què hauria d'ésser l'acte dels exàmens, que no volem callar-lo. Al nostre entendre, hauria de reduir-se a una conferència que donés el mestre, intercalant-hi — a imitació de les conferències amb projeccions — exemples pràctics, de fort relleu i plasticitat, a càrrec dels alumnes, en forma que s'en capacitessin bé tots els oients.

O això, o que la festa no fos més que el repartiment de premis, amb l'aditament de cançons o altres espectacles de caient infantil.

Banco Vitalicio de España

Segurs de Vida, Dots, Sorteables, & &

Rendes vitalícies

Delegat en aquest Partit: Don M. Anglés Vilella

Plaça d'Angel Guimerà, 6 : Granollers